

[३५३] यवाद् दोषे । (म. भा. २.२२०)

दुष्टो यवः यवानी ।

[३५४] यवनाल्लिप्याम् । (म. भा. २.२२०)

यवनानी लिपिः ।

[३५५] उपाध्यायमातुलाभ्यां वा । (म. भा. २. २२०)

उपाध्यायानी, ^१उपाध्यायी । मातुलानी, मातुली ।

[३५६] आचार्यादिणत्वं च । (म. भा. २. २२०)

आचार्यानी, ^२आचार्या ।

[३५७] अर्यक्षत्रियाभ्यां वा । (म. भा. २. २२०)

अर्याणी, अर्या । क्षत्रियाणी, क्षत्रिया । ^३विना पुंयोगेन स्वार्थ एवायं विधिः । पुंयोगे तु डीषा एव भवितव्यम् । अर्या । क्षत्रिया ।

[३५८] ^४मुद्गलाच्छन्दसि लिच्च । (म. भा. २. २२०)

'रथीरभून्मुद्गलानी गविष्टौ' (ऋ. १०. १०२. २) ॥

क्रीतात् करणपूर्वात् । (५०/५०६)

करणं पूर्वमस्मिन्निति करणपूर्वं प्रातिपदिकम् । क्रीतशब्दान्तात् प्रातिपदिकात् ^५करणपूर्वात् स्त्रियां डीष् प्रत्ययो भवति । ^६वस्त्रेण क्रीयते सा वस्त्रक्रीती । वसनक्रीती । करणपूर्वात् इति किम् ? मुक्रीता । दुष्क्रीता । इह कस्मान्न भवति, सा हि तस्य धनक्रीता प्राणेभ्योऽपि गरीयसी इति ? टाबन्तेन समासः । अतः इति चानुवर्तते । 'गतिकारकोपपदानां कृद्भिः सह समासवचनं प्राक् सुबुत्पत्तेः' इति बहुलं तदुच्यते, 'कर्तृकरणे कृता बहुलम्' (२. १. ३२/६९४) इति ॥

क्तादल्पाख्यायाम् । (५१/५०७)

करणपूर्वात् इत्येव । करणपूर्वात् प्रातिपदिकात् क्तान्तादल्पाख्यायां डीष् प्रत्ययो भवति । अल्पाख्यायाम् इति समुदायोपाधिः । ^७अभ्रविलिप्ती छौः । सूपविलिप्ती पात्री । ^८अल्पसूपा इत्यर्थः । अल्पाख्यायाम् इति किम् ? चन्दनानुलिप्ता ब्राह्मणी ॥

1. नास्ति ह. 2. नास्ति व. 3. विनापि व. 4. मुद्गरवात् ह. 5. करणपूर्वात् नास्ति फ.
6. वस्त्रेण क्रीयते सा नास्ति क. फ. व. 7. अभ्रलिप्ती अल्पाभ्रा । सूपलिप्ती व. 8. वाक्यमिदं नास्ति फ.